

Gud har skabt alt!

Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem. Og Gud velsignede dem!

1. Mos. 1,2?-2a

Mormor var på besøg. Hun sad i en af de dybe stole og hyggede sig sammen med sin datter og svigersøn, medens strikkepindene flittigt raslede. De havde et dejligt hjem, men der var en ting, som gjorde hende ked af det - de troede ikke på Gud.

Pludselig hørte de Solveig inde fra børneværelset. Hun øvede nok et salmevers, hun havde for i skolen. Døren stod på klem, så de hørte ordene ganske tydeligt:

Hvert dit værk er stort vidunder, i din visdom ingen bund,
som af den har øst!
Kun en dåre tør det nægte, at hos dig er alting ægte,
alting mageløst!

Hun gentog det og gentog det- og til sidst kom hun ind i stuen, for at de skulle høre, om det nu var helt rigtigt - og det var det!

For det allerførste, Gud siger til os i Bibelen, er jo netop, at det er ham, der har skabt alt! Kun en dåre påstår, at det er kommet af sig selv - lidt efter lidt.

Men det allerstørste, synes jeg alligevel, er, at han skabte os i sit eget billede! Det er så stort, så vi først rigtig vil forstå det, når vi engang kommer hjem i Himlen. Vi er altså Guds børn - og ikke bare en slags dyr, som nogle vil bilde os ind.

Derfor står der også, at Gud velsignede mennesket og satte det over dyrene. Og når Gud velsigner et menneske, har det noget med evig frelse og salighed at gøre.

Så er det altså rigtigt, som vi synger: »Jeg et kongebarn er, skønt lille og ringe jeg et kongebarn er!«

Ja, det er det, for han har ikke bare skabt os, men også købt os.

Derfor er du også hans ejendom.

*Før grundvolden
til jord blev lagt,
før korsets ord:
»Det er fuldbragt!«
blev vi udvalgt
til Jesu brud,
og iklædt Frelsens
hvide dragt!
O, du forunderlige Gud!*

Syndefaldet

Og han drev mennesket ud, og østen for Edens have satte han keruberne med det glimtende flammesværd til at vogte vejen til livets træ.

1. Mos. 3,24

Man kan næsten ikke åbne en avis uden at læse om en eller anden ulykke - en togulykke, et bilsammenstød, et skibsforlis eller om en flyvemaskine, der er styrtet ned.

»Hvor mange var der med, hvor mange blev dræbt, var der nogen, vi kendte?« Sådan spørger vi gerne.

Men den største af alle ulykker er dog syndefaldet! Spørger vi, hvor mange, der blev ramt, må vi svare: »Alle!« Og spørger vi, om der var nogen, vi kendte, må vi svare: »Ja, dig og mig!« Vi blev også ramt!

Adam og Eva var Guds glade børn. De boede i den dejlige Paradishave, og deres hjerter var fyldt af tro og tillid til ham.

Jesus siger, at vort hjerte er som en mark. Troen på ham er som hvedekornet. Men et fjendsk menneske såede ugræs derinde. Det var Djævelen, som såede tvivl på Guds Ord hos de første mennesker: »Mon Gud virkelig har sagt?« hviskede han.

Da blev det ondt, som før var godt,
i Adams fald og brøde blot - er verden syndig blevet!

Og synden trængte igennem til alle mennesker, så de syndede alle! Så måtte Gud jage Adam og Eva ud og spærre adgangen til den dejlige have - men først tændte han ligesom et lys! Han gav Adam og Eva et forunderligt løfte med, da de bange og grædende forlod haven.

»Kvindens sæd« skal knuse »slangens hoved«!

Det var et løfte om Jesus, som skulle fødes og sejre over Djævelens magt - ja, over synd og død! Han skulle igen åbne vejen til Paradiset! Det skete på Golgata! »Sandelig - i dag skal du være med mig i Paradis!« sagde han til den ene af røverne.

Jo, da blev den nye vej til Himlen åbnet for syndere. Det var en røver, som indviede den!

Og den er stadig åben og fri - i Jesu dyrebare navn!

*Min gæld var syndens rod,
- betalingen: Kristi blod!*

Langfredag

Jesus dør på korset

Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse!

Mark. 15,31

Jesus måtte selv bære sit kors ud mod Golgata, og det var bestemt ikke underligt, at han segnede under byrden.

De havde mishandlet ham! Slået ham med knytnæver i ansigtet, med stokke og et jernrør. De havde pisket ham med rædselssvøben, så blodet randt og presset tornekrone ned over hans pande!

Da korset var rejst derude, fortsatte de deres ondskab med at håne og spotte den hellige og rene - medens Jesus bad for dem:

»Fader tilgiv dem; thi de ved ikke, hvad de gør!«

Men der var også noget andet, de ikke vidste. Nemlig at det, der så ud som et nederlag, i virkeligheden var en stor sejr. Ja, den største sejr, som nogensinde er vundet på denne jord! Sejren over Satan og synden! Herude på Golgata lukkede Jesus Paradisets port op for syndere - med sit eget blod!

Men det forstod de slet ikke! Og da de sagde: Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse! sagde de en forunderlig sandhed, uden at de selv vidste det.

Andre har han frelst! Ja, netop! Og den ene røver var den første, der gik ind gennem frelsens åbnede dør!

Sig selv kan han ikke frelse! Nej, det kunne han ikke! For skulle han frelse os, måtte han selv dø. Han døde i vort sted. Han »satte livet til for fårene«. Med sit blod betalte han for verdens synd - også for din og min synd.

Men røveren kunne jo ikke nå at forbedre sig. Han kunne ikke engang folde sine hænder i bøn. Hvordan kunne han da blive frelst?

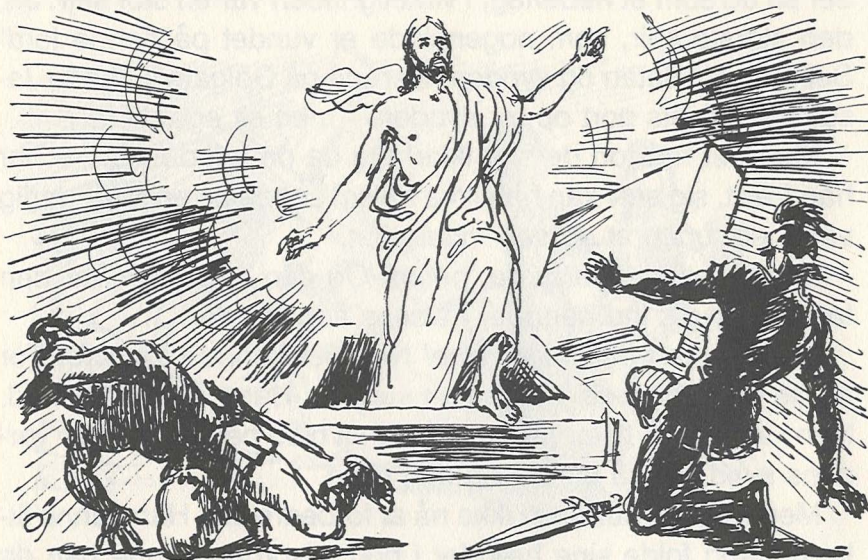
»Tænk på mig, når du kommer i dit rige!« Sådan lød hans enkle bøn. Og Jesus svarede: »Sandelig siger jeg dig: i dag skal du være med mig i Paradis!«

Så enkelt er det, er det ikke forunderligt!

*Et blodigt minde
om sejrens pris!
Nu kan du vinde
Guds paradis!*

1. påskedag

Jesus opstår af sin grav

Men englen tog til orde og sagde til kvinderne: »Frygt ikke! Thi jeg ved, at det er Jesus, den korsfæstede, I søger efter. Han er ikke her! thi han er opstanden, som han har sagt!«

Matt. 2a,5-6

Frygt ikke! Disse dejlige ord kimer som himmelklokker for alle bedrøvede og ængstelige. Denne hilsen brugte englene gang på gang, når de kom med bud fra Himlen. Jesus brugte også denne forunderlige hilsen, da han vandrede på jorden.

Men påskemorgen havde disse ord en særlig klang!

Ved du, hvad et krusifix er? Det er et kors, som Jesus endnu er naglet fast til. Det fortæller mig noget dyrebart - nemlig at Jesus er død for alle mine synder, og at han betalte med sit blod!

Alligevel ejer vi mere end et krusifix - nemlig et tomt kors og en tom grav. Det fortæller os, at Jesus lever!

Da kvinderne søgte efter Jesus i graven, fandt de ham ikke! Og skal vi finde Jesus, nytter det heller ikke at søge på korset eller i graven!

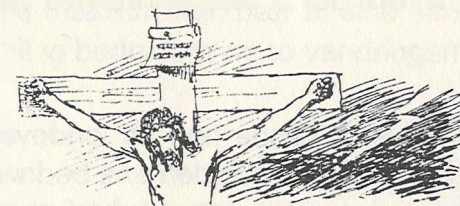
Hvor kan vi da finde ham? spørger du måske.

Det skal jeg sige dig: I Bibelen! Luk den op og læs et stykke hver dag og bed ham komme til dig. Så skal du finde ham!

Du kan også finde ham der, hvor Guds ord lyder - der har han lovet at være midt iblandt os!

Da disciplene var samlede om aftenen den samme dag, stod han pludselig midt iblandt dem, selv om døren var låset. Sådan er Jesus - netop sådan!

Ja, tænk hvor stort: Jesus lever! Han er virkelig opstanden!

*HAN DØDE på en planke!
HAN LEVER skønne tanke!*

Den store hvide flok

*Derefter så jeg, og så, en stor skare, som ingen kunne
tælle! Ab. 1.s*

»Der er slet intet nyt under solen,« sig'3r den vise kong Salomo. »Kommer der noget, om hvilket man siger: Se, her er da noget nyt! det har dog forlængst været til i tiderne forud for os.«

Tænk bare på radio og fjernsyn. I gamle dage var lydbølgerne der jo også. Man havde bare endnu ikke opfundet de apparater, der skulle til, for at få lyd og billeder ind i vore stuer.

Da Johannes for ca. 1900 år siden sad som fange på øen Patmos, fik han på en eller anden måde lov til at se »himmelsk

fjernsyn«. Han så den himmelske stad med gaderne af guld. Han så Jesus i sin herlighed og alle englene omkring Herrens trone.

Men det underligste, han så, var den store hvide flok. De havde ligesom ham selv været foragtet og forfulgt for Jesu navns skyld. Nu stod de i de hvide klæder ved glarhavet i Himlen! - en utallig skare af alle folkeslag og stammer og tungenål. Både sorte, brune, gule, røde, hvide - både små og store! Og han hørte deres sang. Den lød som vældig torden og som mange vandes brusen!

»Det er dem, som kommer fra den store trængsel,« fortalte en af de ældste, »og de har tvættet deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod! Lammets skal være deres hyrde - og Gud skal tørre hver tåre af deres øjne!«

Jo - vore klæder må renses i Lammets blod. Og det vil sige, at vi må tro på Jesus! Thi hans blod alene renser os fra al synd!

Men er det så enkelt, da kan vi vel alle komme med - både små og store? Ja, pris ske Gud for det!

Han skal åbne perleporten, så at jeg kan komme ind;
thi ved blodet har han frelst mig og bevaret mig som sin.

*O, hvilken dag, når hist vi står
og priser Lammets blod og sår.
Som tordendrøn og havets brus,
da lyder sangen i Guds hus!*